

Assi Stav' *Shibolim* created after October 7th contains references to well-known Israeli bereavement songs: The Wheat Grows Again sung by Chava Alberstein, The Road to the Village by Rivka Zohar, In Our Garden by Shi Li Atari..

Do you remember when we were young
We would hide behind the haystacks
Baskets of tomatoes and October wind
whistling in the air

אתה זוכר כשהיינו עוד קטנים
היינו מסתתרים מאחורי חציר
סלי עגבניות ורוח של אוקטובר
שורקת באוויר

Stones in our shoes, a smile on our face
Flowers in our hair
We lost the road to our village
The way to return back home

אבנים בנעליים, חיוך על הפנים
פרחים בשיער
אבדה הדרך אל הכפר
הדרך בה רציתי לשוב בחזרה

The battlefield will turn to fields of wheat (*Shibolim*)
You will see, we will return and raise children
The battlefield will turn to fields of wheat
Beautiful people will dance on the paths
More poems will be written
and thousands of anemones (*kalaniyot*) will cover
the stains

שדה הקרב יהפוך לשיבולים
עוד תראה שנחזור ונגדל פה ילדים
שדה הקרב יהפוך לשיבולים
אנשים יפים ימשיכו לרקוד על
השבילים
יכתבו כאן עוד שירים ואלפי כלניות
יכסו את הכתמים

You remember when we were grown up
We would hide behind the wall
Baskets of gunpowder and smell of October
Ignite the air

אתה זוכר כשהיינו כבר גדולים
היינו מסתתרים מאחורי הקיר
סלי אבק שריפה וריח של אוקטובר
מצית את האוויר

Dust in the shoes, a faceless smile
Shabbat flowers on the table
We lost the road to our village
The road in which I saw how it all ended

אבק בנעליים, חיוך בלי פנים
פרחי שבת על השולחן
אבדה הדרך אל הכפר
הדרך בה ראיתי איך הכל נגמר

The battlefield will turn to fields of wheat (*Shibolim*)
You will see, we will return and raise children
The battlefield will turn to fields of wheat
Beautiful people will dance on the paths
More poems will be written
and thousands of anemones (*kalaniyot*) will cover
the stains

שדה הקרב יהפוך לשיבולים
עוד תראה שנחזור ונגדל פה ילדים
שדה הקרב יהפוך לשיבולים
אנשים יפים ימשיכו לרקוד על
השבילים
יכתבו כאן עוד שירים ואלפי כלניות
יכסו את הכתמים

The battlefield will turn to fields of wheat (*Shibolim*)
Seeds of hope will sprout and grow high
The battlefield will turn into fields of wheat
Beautiful people will continue to dance everywhere
More books will be written
and thousands of anemones (*kalaniyot*) will cover
the years

שדה הקרב יהפוך לשיבולים
זרעי תקווה ינביטו, יטפסו אל הגבהים
שדה הקרב יהפוך לשיבולים
אנשים יפים ימשיכו לרקוד במרחבים
יכתבו כאן עוד ספרים ואלפי כלניות
יכסו את השנים

איכה בארי | [Qinat Be'eri \(a Lamentation for Be'eri\)](#), by Yagel Haroush

Qinat Be'eri was written by Yagel Haroush in the month of Cheshvan after the October 7th Massacre and disseminated on social media. The initial English translation and notes was shared by Yosef Goldman and Josh Fleet.

Eikhah^[1] – Alas! my well^[2]
has turned into my grave.
And the day of my light^[3]
has become my darkness
And all fruit has been destroyed
and my singing overturned
My eyes pour forth water^[4]
from the depth of my brokenness

איכה בארי
הפכה לקברי
יום מאורי
הפך שחורי
והשחת כל פרי
ונהפך שירי
עיני נובעה מים
מעמק שברי.

Eikhah — Torah
so orderly and arranged
So full of splendor
did not come to our aid
And on the day of her exalting,^[5]
I have lost my standing
My eyes pour forth water
from the depth of my brokenness

איכה תורה
ערוכה וסדורה
וכל פארה
לא עמד לעזרה
וביום הדרה
השחת תארי
עיני נובעה מים
מעמק שברי.

Eikhah — Israel
on a day of calling to God
Life was requested
but chaos received
Elder and infant
wallow in blood^[6]
His festival desecrated
by a merciless enemy
My eyes pour forth water
from the depth of my brokenness

איכה ישראל
ביום קרוא אל
וחיים שואל
ומהומה קבל
זקן ועולל
בדם מתגולל
וחגו חלל
אויב אקזרי
עיני נובעה מים
מעמק שברי.

Eikhah — mothers,
girls, and young women
Taken into captivity
as in the days of pogroms
And fences were breached
righteous sheep
And the dancing ceased
and the songs of my singers

איכה אמהות
וילדות ונערות
בשבבי מולכות
קבימי פרעות
ונפרצו גדרות
צאן ישרות
ופסקו מחולות
ונגינות משוררי

My eyes pour forth water
from the depth of my brokenness

עיני נובעה מים
מעמק שברי.

And *eikhah* — I wonder,
you who enobled her —
How long shall a nation
live in upheaval
How long shall her stature
be brought low to the ground
And now, arise
to kindle my lamp^[7]
And from the wellsprings of your mercy
heal my brokenness
And my eye^[8]
that pours forth will water Be'eri

ואיכה אתמה
בורא רומה
עד אן אמה
תהיה מהומה
עד אן קומה
תשפל אדמה
ועתה קומה
להאיר נרי
ובעין רחמיך
תרפא שברי
ועיני הנובעת
תשקה בארי

Kadish / Asaf Gur

Translated by Heather Silverman, Michael
Bohnen, Rachel Korazim

קדיש / אסף גור

Immediately following October 7th, many people could not find words to express their grief. Asaf Gur, an Israeli journalist, editor and musician, offers the following words in his version of the Kaddish Prayer.

Yisgadal V'yiskadash Shmei Raba
And no one came
Many thousands called Him on Shabbat
morning
Crying His name out loud
Begging Him with tears just to come
But He ceased from all His work
No God came
And no God calmed
Only Satan celebrated uninterrupted
Dancing between kibbutzim and the
slaughter festival
And our correspondent goes on to report
All the while sobbing
Saying there is a burnt baby
And there is an abducted baby
There is an orphaned baby
And there is a day-old baby
Still linked to his mother's body by the
umbilical cord

יתגדל ויתקדש שמה רבא
ואף אחד לא בא
כמה אלפים קראו לו בשבת בבוקר
זעקו את שמו
התחננו בדמעות שרק! בוא
אבל הוא שבת מקל מלאכתו
שום אלהים לא הגיע
ושום אלהים לא הרגיע
רק השטן חגג בלי הפרעה
מפזז בין הקיבוצים למסיבת טבח
וכתבנו מוסיף ומדווח
בין לבין גם מתייפח
שיש תינוק שרוף
יש תינוק חטוף
יש תינוק יתום
יש תינוק בן יום
מטל מחבר בחבל הטבור לגופת אמו
ולא הספיק אפילו לגלות מה שמו
מה ירשם על המצבה הקטנטנה
עם תאריך אחד ללידה ולפטירה
כה נראה הקיבוץ אחר ביקור השטן
מחזיר את השדור לאולפן

He hadn't even managed to find out his name
 What will be inscribed on the tiny headstone
 With a single date for birth and death
 This is what the kibbutz looks like after Satan's visit
 Turning the broadcast back to the studio
 Quiet now they are shooting
 They are also launching rockets
 And there is no government
 And there is no mercy
 Just the screaming and the pictures
 That will never leave the mind
 The seventh of October
 Two thousand twenty three.

עָקְשׁוּ שְׂקֵט יוֹרִים
 יֵשׁ גַּם שְׂגוּרִים
 וְאֵין מִמְשָׁלָה
 וְאֵין רַחֲמִים
 וְרֵק הַצִּרְחוֹת וְהַתְּמוּנוֹת
 לֹא יֵצְאוּ לְעוֹלָם מֵהָרֵאשׁ
 הַשְּׂבִיעִי בְּאוֹקְטוֹבֵר
 אֶלְפִים עֶשְׂרִים וְשָׁלוֹשׁ

And We Shall Live / Avraham Chalfi

Translated by Heather Silverman, Michael Bohnen, Rachel Korazim

ונחיה / אברהם חלפי

Abraham Chalfi (1904-1980) was born in Lodz, Poland. He arrived in Israel in 1924 and worked in agriculture, construction and road construction. He joined the worker's theater, Ohel, when it opened in 1925, and in 1953 became a member of the Tel Aviv Cameri municipal theater. He began publishing poems in 1933. Many of his poems were set to music and became popular songs

Life was lost, lost - and we shall live.
 And we shall live, and mock you, Death.
 This is how we shall live - linking arms and strength
 With the majestic splendor of immortality.

We shall breathe. Yes, with rage we shall breathe – and we shall live,
 Even if fear shuts our mouths.
 Should one still fear? Fear what, God,
 After the losses we saw?

We shall breathe. Rage. Live. And mock
 Even if your heavens will fall upon us,
 Life is lost. But we shall scream
 The scream of our immortality.

אֲבָדוּ הַחַיִּים, אֲבָדוּ - וְנַחֲיָה.
 וְנַחֲיָה, וְנִלְעַג לָךְ, מוֹת.
 כִּכֵּה נַחֲיָה – שְׁלוּבֵי זְרוּעַ וְעַז
 עִם הוֹד זָהָרָו הָאֱלִמּוֹת.

נִנְשָׁם. כֵּן, בְּזַעַם נִנְשָׁם - וְנַחֲיָה,
 אִף אִם פָּחַד יִבְלֵם אֶת פִּינוּ.
 הַיֵּשׁ עוֹד לְפָחַד? מִפְּנֵי מָה, אֱלֹהִים,
 אַחֲרֵי אֲבָדָנִים שְׂרָאִינוּ?

נִנְשָׁם. וְנִזְעַם. וְנַחֲיָה. וְנִלְעַג
 אִם יִפְלוּ גַם שְׁמַיִךְ עָלֵינוּ.
 אֲבָדוּ הַחַיִּים. אִךְ אֲנוּ נִזְעַק
 אֶת זַעֲקַת אֱלִמּוֹתֵנוּ.